

NØVN

Eyðun Klakstein 40 ár

Mikudagin 28. november hevur ein av starvsfeløgum okkara her í Miðlahúsinum mongu tey seinastu árin rundan føðingardag. Talan er um Eyðun Klakstein, sum er kendur frá Sosialinum, Rás2, Portalinum og eisini sum fót bólt svenjari og so mangt annað.

Eyðun er klaksvíkingur. Pápin er Steinmund Klakstein, ættaður úr Vági í Klaksvík, og Jórún fødd Simonsen og ættað úr Fuglafirði. Tey eiga fyra dreingir: Heini, Esmar, Eyðun og Bárður. Teir búgva allir í Klaksvík uttan Bárður, sum búleikast í Esbjerg.

Evnini eru fjølbroytt hjá okkara starsfelaga. Hann er musikalskur, hann hevur gott skil fyri fót bólti, og javnaldarnir har norðuri minnast aftur á, at tað var tíðliga, at Eyðun fór at fáast við journalistikk.

Síðani hann í 1991 leyk prógv á Klaksvíkar HF skeiði, hevur Eyðun fingist við journalistik og harvið verið partur av fjølmíðlaverðini. Eitt skifti var hann tíð-

indamaður á Dagblaðnum, og hann royndi seg eisini sum blaðútgevari – hann gav nakrar fáar ferðir út fót bólt sblað sambært Tipsbladet konseptið - áðrenn hann 4. september í 1995 varð settur í starv á Sosialinum, og síðani hevur hann verið partur av hesum arbeiðsplássinum. Eisini árinum 1998-2003, tá ið hann var í Aarhus og las á journalisháskúlanum.

Tað er ein fragd at samstarva við Eyðuni. Hann er ógvuliga fjøltáttapur og kennir seg vera á heimavølli, um tað so er blaðið, netið ella rásin, sum hann fæst við. Fyrstu árinum hevði hann ábyrgdina av ítróttinum, og síðani hevur hann arbeiðt við tíðindum og reportagum. Av og á hevur hann ábyrgdina av blaðnum, og seinnu árinum hevur hann serliga havt við vikuskiftisblaðið at gera umframt, at hann hevur sendingar á Rás2 og eitt nú er meistari fyri Leygarkvøld á Hvonn og Leygarkvøld í Klaksvík sendingunum.

Á slíkum arbeiðsplássi er tað týðningarmikið, at tað



støðugt verður arbeiðt við menning og nýggjum hugskotum. Í hesum er Eyðun millum tey fremstu. Hóast hann er lítiðlátin og ikki ger so nógv um seg, so er hann miðvísur og treiskur, og skoðsmálið, sum starvsfelagarnir geva honum, er, at tað hanga eingir lepar við, tá ið Eyðun hevur ábyrgdina. Hann er hugflogsríkur, væl fyrirreikaður og gjøgnumfördur, og á arbeiðsplássi, sum er eyðkent av, at tað nógva snýr seg um her og nú, er tað stórur fyrimunur at

hava onkran, sum hugsar og telvar eina viku, ein mánað og longri enn so fram í tíðina.

Á ítróttarliga pallinum hevur tað serliga verið í fót bóltinum, at Eyðun hevur gjørt um seg. Hansara árgangur var góður í KÍ. Teir vunnu nógv, og fleiri teirra komu á besta liðið í níti árunum. Eyðun var álopsspælari, og tað var undirhaldandi at eygleiða hann. Hugflogið var stórt, fatanin av spælinum góð, og tá ið bóltfórleikin var finur og viljin, áræðið og temperamentið ikki at

fara skeivur av, so kundi tað ikki annað enn vera undirhaldandi!

Síðani hann gavst at spæla á hægsta stigi, hevur Eyðun útbúgvio seg innan venjarayrkið. Eisini í hesum hevur hann verið iðin, nærlagdur og væl dámdur. At samskifta er eitt av lyklaorðunum millum nýmótans venjarar. Lærdómurin og royndirnar í journalistikkinum eru saman við fót bóltsskilinum og royndunum gott grundarlag í hesum, og tað er einki at liggja omaná, at Eyðun hevur megnað úrslit sum venjari.

Eitt árið varð hann mest sum kroystur til mitt í kappingarárinum at taka ábyrgdina av besta KÍ liðnum á seg. Bjargingarroyndin eydnaðist. Onnur feløg hava dyrgt eftir Klaksteininum, men tað er so eiðasørt, at hann hevur verið til at vika. Hann er klaksvíkingur við stóra K, og higartil er tað ikki komið upp á tal at spæla ella venja aðra staðni enn í heimbygðini.

Hugurin hjá Eyðuni hevur

verið at menna ungar spæl-arar, og tað hevur eydnast væl. Har norðuri siga fót bólt skønir, at tað ikki minst er Eyðuni fyri at takka – og tá gera teir lítið av – at tað nú er ein rúgva av ungum og evnaríkarum KÍ arum, og at tað harvið verður roknað við bjartari framtíð og góðum úrslitum.

Hóast stór orka og nógv tíð verður lögð í Miðlahúsið og fót bóltin og KÍ, so hevur Eyðun eisini yvirskot at vera ein av ábyrgdarmonnunum fyri Summarfestivalinum.

Eyðun er giftur fryntligu Báru Skaale Klakstein, sum eisini er kend úr ítróttarumhvørvinum í Klaksvík. Tey eiga tvey børn – Heðin og Eyðvør – sum hava arvað ítróttargávnar hjá foreldrunum.

Føðingardagurin verður hildin í morgin, leygardagin 24. november, tá ið Eyðun hevur opið hús í Spaniastovu frá klokkan 12 til 15.

Hjartaliga til lukku á 40 ára føðingardegnum okkara góði starvsfelagi.

Socialurin

Sanna Hansen 60 ár

Í dag, fríggjadagin 23. november, eru tað 60 ár síðani, at Sanna Hansen á Toftum var borin í heim. Sanna hevur seinastu lítlu fjórðingsøldina verið ljósmóður á Landssjúkrahúsinum.

Hon vaks upp mitt á Toftum. Foreldrini vóru Maja og Júst í Túni. Tey eiga átta børn, og Sanna er nummar seks í røðini. Pápin var skipari, og tey vóru mong, sum vitjaðu inn á gólvið hjá Maju og Júst, har fryntligu døturnar hjálptu til við at stákast.

Eftir realskúlaprógvioð á Glyvrum var Sanna á bibliúskúla í Onglandi, og hon arbeiðdi í handlinum hjá Pidda og á Sjómansheiminum í Runavík, áðrenn hon eftir ársskiftið í 1973 fór til Keypmannahavnar. Burtursæð frá einum ári í 1977-78 búleikaðist hon í danska høvuðsstaðnum fram til í september 1987, tá ið hon flutti aftur til Toftir, har hon framvegis býr.

Í Keypmannahavn lærði Sanna til køksleiðara. Hon hevur ikki arbeiðt nakað serligt við matgerð, men henni dámar væl og tað liggur væl fyri at matgera, um tað so er at kóka og steikja ella at baka eitt nú kransakøkur til so mong høvi.



Undir útbúgvingini til køksleiðara var hon í starvs-læru í køkinum á einari av føðiklinikkunum, sum tá vóru í Keypmannahavn. Tá var tað, at hugurin kveiktist at læra til jarðamóður. Sanna fór undir lesturin á vári í 1978, og hon leyk prógv í 1981. Síðani arbeiðdi hon á Gentofte og á Hvidovre, áðrenn kósin varð sett heim aftur á klettarnar.

Fryntliga og nærlagda Sanna tekur arbeiðið í sera stórum álvara, og henni dámar væl at vera við í støðugari

fakligari menning. Hvønn hósday hevur hon viðtalu á heilsumiðstøðini í Runavík, har hon hittir tær flestu á Skálafjarðarleiðini, sum eru við barn.

Í 1978 giftist Sanna Jó-annesi Hansen. Tey eiga tvær døtur. Randi (1979) býr í Runavík. Hon er gift Símunum J. Hansen, og tey eiga trí børn – Sanna, Jóannes og Sæunn. Elisabeth býr í Keypmannahavn. Hon er gift Jóhan á Lakjuni. Tey eiga tvær døtur – Maia og Lea. Sanna hevur tikið ímóti øllum

fimm ommubørnunum.

Ommubørnunum dáma væl at vitja ommuna og at fáa vitjan av ommuni, og hjá Sannu telur tað nógv at vera saman við teimum smáu. Maja, mamma Sannu, andaðist 2. november. Átta tey seinastu árinum búði hon á sambýlinum Vesturskin á Toftum, og Sannu dámdi ógvuliga væl at vitja mammuna.

Familjuni hevur altíð dámað væl tónleik og sang, og soleiðis er tað eisini hjá Sannu. Útisetaárinu stuðlaði

hon sangin í Kristnastovu, har hon og hennara dámdu væl at koma, og á Toftum er tað í samkomuni Nebo.

Føðingardagurin verður hildin heima við hús á Høga-

nesvegi 63 á Toftum leygardagin 24. november frá klokkan 11.

J

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkenslu og hjálpssemi, tá okkara góða mamma, veramma, omma og langomma

Oddvør Breyt Hermansen

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Jónsvein Bech prest, kirkjutænarar, sangarar og gravara. Tøkk fyri blómur, kransar, heilsanir, og gávur til Tvøroyrar kirkju. Tøkk til øll, ið hjálptu til í sambandi við jarðarferðina og ervið.

Tøkk til tykkum øll, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Somuleiðis ein tøkk til heimahjálpirnar.

Familjunnar vegna
Herjálvur, Sunneva og Finnbjørn